

orden bør vi også kunne diskutere med befolkningerne.

Hr. Keld Albrechtsen er helt sikker på, at hvis det bliver et nej i Irland, vil der som en fugl Fønix af asken opstå en helt ny europæisk dagsorden, hvor befolkningerne vil blive inddraget.

Det er altså ikke sikkert, at det går sådan, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Der er jo ingen, der siger, at denne fugl Fønix vil opstå af asken på den måde. Hvorfor skulle prioriteringerne være helt, helt anderledes? Og kunne hr. Keld Albrechtsen ikke forestille sig, at den skepsis i forhold til udvidelsen, der jo er i en række lande, også i det her Folketing blandt nogle partier, men især i en række andre lande, bliver brugt til, at man blokerer for den nødvendige sikkerhedspolitiske udvikling, som vi i hvert fald støtter meget.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Det lyder som om, at vi ikke vil demokratiet og ikke vil spørge befolkningen. Jeg vil gerne spørge hr. Holger K. Nielsen, om han ikke er enig i, at Amsterdamafstemningen jo i realiteten var en afstemning, der også handlede om udvidelsen. Det, der var problemet med Amsterdam, var, at der var noget, der ikke blev færdiggjort, og at det i virkeligheden var det, der blev færdiggjort med Nicetraktaten, og at det er det tekniske og de sidste detaljer, altså færdiggørelsen af Amsterdamtraktaten, som muliggør udvidelsen? Men er det ikke rigtigt, at vi i realiteten har haft en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan ikke holde mig, for jeg synes, debatten med SF bliver mere og mere interessant. For SF's og hr. Holger K. Niensens argumentation nu er jo nærmest det modsatte af det, SF argumenterede med i 1992, da man sagde nej til Maastrichttraktaten. Dengang argumenterede man for, at man bare kunne lave det hele om. Hvis man fik et nej i Danmark, så kunne vi bare lige gå ind og få lavet det hele om. Så jeg må sige, at det er flot. Det er flot, at man i den grad lægger sig op ad Venstres jalinje til EU nu. Så har man lidt øregas og lidt politiske finter ved at komme med den der mærkelige folkeafstemning, som man ikke rigtig kan argumentere for.

Men det er faktisk, så vidt jeg kan høre det, et meget stort skridt for SF, og det vil jeg da gerne kvittere for.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt i samme boldgade, for specielt hr. Holger K. Niensens bemærkning om, hvad der vil ske, hvis det bliver et nej i Irland, leder jo tanker hen på nøjagtig de synspunkter, der blev gjort gældende fra japanierne i 1992 om, at det ikke ville ændre en tøddel, og at det ikke ville ændre noget som helst.

Alligevel må man jo – og det må vi andre jo også respektere set tilbage i tiden – konstatere, at det da har givet en anden diskussion, at det blev et nej i 1992 i Danmark. Det var ikke betydningsløst.

På samme måde skal vi da, hvis det bliver et nej i Irland, hvad der nok ikke er stor sandsynlighed for på nuværende tidspunkt, udnytte den situation til at prøve at sætte en anden diskussion i gang i EU.

Jeg håber da, at hr. Holger K. Nielsen kan finde nogle af de tanker og udtalelser omkring det, som kom til udtryk hos SF tidligere.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det sidste er jeg da fuldstændig enig i. Det er da indlysende nok, at hvis det bliver et nej i Irland, og vi skal starte forfra igen, så må vi jo have vores bud på det og ligesom få det bedst mulige ud af det. Det er jeg fuldstændig enig i.

Jeg anser det bare ikke for nogen optimal situation, for jeg mener, at udvidelsen risikerer at lide skibbrud ved det. Det er forskellen mellem i dag og 1992, kan man sige, nemlig at udvidelsen er så langt fremme og er så vigtig, at dét er det afgørende for os. Det er derfor, vi prioriterer det her så højt. Vi prioriterer udvidelsen kraftigt.

Men hvis det bliver et nej i Irland, må vi så tage udgangspunkt i det og forsøge at sætte en ny dagsorden, og det er også muligt, vi kan det. Det skal jeg ikke udelukke. Men det må vi så forsøge på.

Til Amsterdamtraktaten og udvidelsen: Nej, jeg er ikke enig med hr. Claus Larsen-Jensen i, at Amsterdamtraktaten var en udvidelsestraktat. Det har også vist sig siden hen, at det, vi sagde før afstemningen i 1998, var, at det her ikke er udvidelsestraktaten. Der vil komme nye traktater, før udvidelsen kan blive gennemført.

Jeg mener, at Nicetraktaten er det. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at Nicetraktaten er udvidelsestraktaten. Den er en forudsætning for, at man kan videreføre forhandlingerne, og at man kan få forhandlingerne til at komme i havn. Der-